

SABA - SAVEZ ANTIFAŠISTIČKIH BORACA I ANTIFAŠISTA –R. HRVATSKE

UABA - Udruga antifašističkih boraca i antifašista - Grada Vodica

UABA - Udruga antifašističkih boraca i antifašista - mjesta Vodice

Ur. br. 21 / 2020.

Vodice, 28. 10. 2020. godine

MEDIJIMA

PREDMET : Čestitka povodom 76. godišnjice oslobođenja ŠKŽ i grada Vodica u WWII

UABA grada Vodica povodom 75 godina od pobjede antifašističke koalicije nad nacifašizmom u II. Sv. ratu (WWII), čestita svim građanima Šibensko-kninske županije-ŠKŽ njihovu 76. obljetnicu te pobjede, a građanima grada Vodica posebno uoči 01. 11. 2020. godine, čestita našu zajedničku 76. obljetnicu oslobođenja u WWII. Taj je kao datum najsvjetlijim slovima upisan u vodičku povijesnu kronologiju i radi konačno ucertanih granica Republike Hrvatske, potvrđenih i odbranih u Domovinskom ratu. Rat je sa partizanske pobjedničke antifašističke strane plaćen životima 302 naša sugrađana, a gubitnička nepartizanska strana imala je u Vodicama 41 žrtvu naših sugrađana ili ukupno imali smo 343 žrtve. Na polaganje vijenaca pobjednicima WWII, UABA-a grada Vodica poziva Vas u subotu 31. 10. u 16 sati na gradsko groblje u Vodicama s polaganjem vijenaca i cvijeća na partizansku spomen kosturnicu, a u nedjelju 01. 11. u 10 sati, na polaganje cvijeća oko Spomenika na rivi.

Čestitajući svim građanima ŠKŽ 76. godinu njihovog oslobođenja od Fašističkih zavojevača u II. sv. ratu (*World War II - WWII*), pitamo ih "**Koliko znaju o stradanjima Vodica u WWII, koliko znaju o spomenicima koji obilježavaju WWII na području našega Grada**". Zato, sada i opet uoči 76. godišnjice oslobođenja Vodica u WWII pozivamo, kako naše sugrađane iz grada Vodica, tako i sve građane ŠKŽ kojima je na srcu Antifašistička borba Hrvatskog narod da dođu u Vodice 01. 11. u 10. sati Antifašistima Vodica, koji će tada **položiti cvijeće oko spomenika** na rivi u centru Vodica [*spomenik je rad kipara M. Bungera u čast 302 smrtno stradala iz Vodica u WW II (196 je poginulo u postrojbama i na ratištima, a 106 van ratnih djelovanja većinom u i oko Vodica)*]. Polaganje vijenaca obaviti ćemo zajednički oko spomenika na rivi u centru Vodica, a na ostala spomenička mjesta delegacije UABA položiti će cvijeće i vijence tijekom slijedećih pet dana i to na ova spomenička mjesta, neka su i srušena, a i to se zna:

Vodice (*Hangar*) Spomenik u čast 12 strijeljanih komunista i organizatora ustanka

Vodice (*INA*) ploča u znak sjećanja na prvu oružanu akciju unutar naselja Vodice

Vodice (*raskrće ulaz od Zadra*)

Vodice-Kovča ploča u znak sjećanja na prvu borbenu akciju

Vodice-Kozara - ploča u čast prve grupe boraca koji su krenuli u Liku

Vodice-Srimarska lokva-magistrala - ploča u znak sjećanja na prvu čeliju KPJ (1924.)

Vodice-Srima cesta prema magistrali u znak sjećanja na izdaju i zarobljavanje partizana

Prvić Šepurina ploča četvorici poginulih partizanskih минера,

Vodice - čista Mala Spomenik u čast 69 poginulih boraca i 36 civilnih žrtava

Na spomen kosturnicu, kao zajedničkoj grobnici na vodičkom groblju gdje su posmrtni ostaci gotovo stotinjak poginulih partizana iz II sv. rata, položiti ćemo naše vijence i cvijeće **31. 10. u 16. sati**. Ovime stvaramo novu paradigmu za sva buduća vremena i dešavanja u obilježavanjima ove obljetnice koja se u Vodicama poklapa i s religijskim Blagdanom. Naime. Kako bismo intimna sjećanja na sve poginule i umrle prepustili odabiru svakog pojedinca, da to učini sam u tišini groblja gdje leže njihovi najmiliji, mi vodički Antifašisti odlučili smo ubuduće uoči 01. 11. dana oslobođenja naših Vodica, vijencima i cvijećem podsjetiti se na sve poginule i ubijene antifašiste, na njihovom zajedničkom ukopnom mjestu. S druge strane, na sam dan oslobođenja Vodica 01. 11. jedino polaganje cvijeća je oko spomenika na rivi, kao sjećanje na oslobođenje Vodica u WWII, te sjećanje na tada započeti put obnove ratom izmučenog i napaćenog naroda u izgradnji svoje sretnije budućnosti.

PREDSJEDNIK UABA GRADA VODICA

mr.sc. Josip Zanze dipl. oec

PRILOG: Naše antifašističke natuknice

NAŠE ANTIFAŠISTIČKE NATUKNICE I VODIČKE POVIJESNE CRTICE WWII

Antifašizam II sv. rata-WWII, treba shvatiti kao pokret protiv fašizma i nacizma, pokret utemeljen tada na najvišim demokratskim načelima i negaciji ideoloških postavki nacizma i fašizma

Antifašizam je u temeljima nove hrvatske države

Antifašizam je u temeljima nove hrvatske države, to je zapisano u hrvatskom Ustavu u čijim su izvorišnim osnovama nabrojane povijesne činjenice na kojima počiva pravo hrvatskog naroda na punu državnu suverenost. Jedna od njih je, u uspostavi temelja državne suverenosti u razdoblju Drugog svjetskog rata, izražena nasuprot proglašenju NDH 1941., u odlukama ZAVNOH-a 1943., a potom i u Ustavu Narodne Republike Hrvatske 1947....1974. godine.

A što je to Antifašizam danas, pa to je svakako želja: za još većom demokracijom, još višom zaštitom ljudskih prava i sveopćim prosperitetom svih građana R. Hrvatske. Zato su oni koji ne mogu promijeniti povijest, mislili da mogu promijeniti našu današnju stvarnost, pa su zbog toga nastojali i nastoje i dalje promijeniti naše današnje dosegnute demokratske vrijednosti, izvikivanjima i skandiranjima "Za dom spremni" ili "Ubi, ubi srbina". Danas, i oni govore da su Antifašisti, a na našu žalost oni su za žice i ograde na granicama, oni su za raznorazne Orbaniste i slične.

Zato kod nas i svi izbori postaju izbori vjerodostojnosti oko provođenja stavova i karaktera postojanja stranaka i njihovih ciljeva. Nažalost neke ne zanima vođenje zemlje već dobivanje od napaćene zemlje Hrvatske još jednom plijena za sebe i svoje poslušnike. Neki ne shvaćaju i da je Domovinski rat gotov i da su pred nama novi izazovi. Oni su za reviziju svega i za lustraciju i za povratak izvornom Tuđmanu. Postavlja se pitanje kojem i kakvom. Nažalost imaju jedan veliki problem, jer **dr. Franjo Tuđman** nikad nije pozivao na obračun s komunizmom ili udaljavanje od antifašizma nego je, dapače, Tita nazivao jednim od većih državnika u Europi, a hrvatski antifašizam i Federalnu državu Hrvatsku unutar Jugoslavije temeljem naše buduće samostalnosti, konačno izvojevane s Domovinskim ratom. Iako dr. F. T. Maršala J.B.T. proziva za komunističke zločine i Bleiburg, kaže da je on iskreno htio ravnopravnost hrvatskog naroda u okvirima Jugoslavije, a da su Ustavi od 1945. do 1974. postali pravni temelj hrvatske samostalnosti.

Dr. Franjo Tuđman o Titu

SEDAM najvažnijih stvari koje je Tuđman rekao o Titu, pokazuje koliko je današnja ultranacionalistička retorika daleko od hrvatskog mainstrea. Dr. Franjo Tuđman politički je najodgovorniji za današnji Ustav Republike Hrvatske, u kojem se naša zemlja definira kao država koja je nastala na temeljima antifašizma i ZAVNOH-a, prvo vrhovno hrvatsko partizansko političko tijelo tijekom II sv. rata.

1. 'Bio je jedan od najvećih državnika Europe' "Tito je, bez dvojbe, bio jedan od najvećih državnika Europe nakon Drugog svjetskog rata. Komunist, marksist, ali je bio veoma pragmatičan političar."

2. 'Želio je ravnopravnost hrvatskog naroda u Jugoslaviji' "Želio je ostvariti ravnopravnost hrvatskog naroda u okviru Jugoslavije. A želio je isto tako da ta njegova socijalistička Jugoslavija bude ravnopravna u odnosu na Sovjetski Savez."

3. „Antifašizmom nas je doveo na stranu pobjedničkih sila i dao pravne osnove za nastanak samostalne Hrvatske“ “On je antifašističkim pokretom doveo hrvatski narod na stranu pobjedničkih, demokratskih sila antifašističke koalicije, a to je omogućilo stvaranje Federalne države Hrvatske i po ustavu, prvom iz 1945. pa do 1974., omogućio da imamo pravne osnove za samoodređenje i nastanak samostalne hrvatske države.”

4. „Pružio je otpor Staljinu kad je Zapad bio bespomoćan“ “Pružio je otpor Staljinu kad su zapadne sile bile gotovo bespomoćne u odnosu na jak komunistički blok, Sovjetski blok, a i u odnosu na širenje komunizma u čitavome svijetu.”

5. „Snosi odgovornost za Bleiburg i druge progone“ “Negativno je što je bio komunist i snosi odgovornost za uvođenje komunizma i za sve zločine, ne samo u ratu nego i nakon rata. Bez obzira je li naredba došla od njega, snosi odgovornost za Bleiburg, za progone Hrvata i nacionalno-demokratskih hrvatskih elemenata u Hrvatskoj i drugim zemljama.”

6. „Uvijek je ostao Hrvat i družio se s Krležom“ “Kao čovjek, iako komunist, uvijek je ostao Hrvat. Tome u prilog ide i to što se uvijek družio s Krležom, kao što sam se i ja družio s njim.”

7. „Na nagovor Krleže spasio me od 15-20 godina zatvora“ “U vrijeme slamanja Hrvatskog proljeća htjeli su me osuditi zbog tobožnje špijunaže. No Krleža je rekao Titu da nema osnove za to. Tito ga je poslušao i poručio komunističkom vodstvu da, kako je rekao, ne pakuju Tuđmanu. Umjesto 15 do 20 godina zatvora koliko mi je prijetilo, dobio sam samo dvije.”

Kolinda Grabar Kitarović - KGK

Govoreći o drugom svjetskom ratu **KGK** govorila je i ovo : "Bio je to početak borbe za oslobođenje Hrvatske od okupacije kojoj je ustaški režim pružao podršku u ime ostvarenja hrvatske države, kompromitirajući je, predajom dijela povijesnih hrvatskih krajeva okupacijskim silama te zločinima i progona na rasnoj i političkoj osnovi. Rat je vođen idealima slobode i socijalne pravde, a antifašistički pokret u Hrvatskoj razvio se kao nigdje u Europi, jer u odnosu na broj stanovnika s oko 200.000 boraca potkraj rata Hrvatska je imala najmasovniji Antifašistički pokret otpora. I ona uz Ustave od 45. do 74. kao i dr. F. T. napominje kako su usporedo s oružanom borbom, na zasjedanjima ZAVNOH-a. (Zemaljsko antifašističko vijeće narodnog oslobođenja Hrvatske - vrhovno hrvatsko partizansko političko tijelo) hrvatski Antifašisti utrli put državnosti Hrvatske kao federalne jedinice u sklopu bivše Jugoslavije. **KGK** ide u toj ocijeni i dalje : "S državno-pravnom podlogom tada stečenom, hrvatski je narod pola stoljeća poslije proglasio državnu neovisnost i obranio Hrvatsku u Domovinskom ratu. Bio je to završetak naše povijesne borbe za slobodu i neovisnost", potvrđujući ovim riječima tko stoji i tko je temelj današnje Hrvatske počeo prvi kopati i u kakvim uvjetima u s kojim žrtvama. Nažalost **KGK** znala je i sasvim suprotno iznijeti stanje, ovisno o publici ispred nje.

Zoran Milanović

Zoran Milanović još kao predsjednički kandidat u jednom intervjuu napominje : Antifašistički je pokret, pokret dobra, jer dobro je moralo pobijediti zlo. Hrvati su uvijek bili na pravoj Antifašističkoj strani u svoja dva zadnja rata. Bili su dakle na strani dobra, što naravno ne znači da su rođeni bolji, da su rođeni superiorniji od drugih naroda, jer naprosto to nisu. Ali, da su birali pravi put, da su birali teži put i 1941. i 1991. to je činjenica. Hrvatski put je bio teži put zadnjih stotinu godina i sve što smo dobili i zaradili, zaradili smo sami bez kredita, bez popusta, i na to imamo pravo. To je naša pravda i naša pravica i partizanski pokret je u tome igrao povijesno neprocjenjivu ulogu. Zato danas svi ponosno možemo reći

„Da je ovo naša država, a ne ona država tzv. NDH iz 1941. godine. To nije naša država i nikada nije bila“. Govorio je tada još predsjednički kandidat Z. Milanović

A današnja pojava kukastih križeva i ustaških pozdrava na stadionima nisu tek izraz huliganskog nestašluka, nego posljedica činjenice da se o antifazišizmu u školama malo uči, da su knjižnice ispražnjene te da je porušeno 3000 spomenika borcima i žrtvama NOB-a. Nažalost na takve pojave nije bilo dovoljno reakcije šire društvene zajednice, te je danas krajnje vrijeme da se time kao društvo od Akademije nauka do osnovne škole svi pozabavimo. Stoga poručujemo i ovaj put, ma prizivali s ne znam kojih Oltara i Akademija, i kleli se u ne znam koje Biblije i ine Knjige, moramo im poručiti kako je **crvena zvijezda petokraka** bila jedini ispravan put te 1941. godine.

I kao što je hrvatski narod i 1991. godine znao prepoznati što je moralno ispravno, tako je i te sada daleke 1941. Hrvatski narod CRNOKOŠULJAŠIMA svih svojima fela, boja i nacija znao reći ne, ma NEĆETE PROĆI, tako im i mi **HRVATSKI VODIČKI ANTIFAŠISTI** poručujemo bez dvojbe i promišljanja **CRNA GOSPODO** s mali "g" **NON PASARAN**.

Crnokošuljaši nisu nikad nigdje do vijeka pjevali svoje pjesme pa neće ni kod nas. Stoga moramo reći i ovo da je pred povjesničarima još uvijek težak i odgovoran zadatak da u društvu, ideologijama ostrašćenog jednog njegovog dijela, činjenicama i objektivnim vrednovanjem događaja iz Drugog svjetskog rata i njegovom poraću unesu glas razuma i svijest **da je antifaziizam jedna od najvećih vrednota hrvatske povijesti.** Umjesto govora mržnje i neofašističkih ispada koji postoje u javnom prostoru, potreban je danas više nego li ikada govor razuma. I u Hrvatskoj veličanje ustaštva i NDH, makar i u sporadičnim primjerima, mora naići na osudu politike, medija, civilnih udruga i građana, ali mora se čuti i glas prosvjetara opet sve do Sveučilišta i Akademije.

Na kraju zaključujemo ono što i nije moguće zanijekati, Antifašistički pokret iako vođen od komunista nije bio samo komunistički, on je bio svenarodni, jer je samo takav i mogao mobilizirati ljude da se odupru moćnijoj, organiziranijoj i opremljenijoj vojnoj sili. Uz čestitku građane podsjećam da su Vodice oslobođene prije 76 godina 1. 11. 1944. godine prodorom partizanskih jedinica u ranim jutarnjim satima, ostali Zapadni dio ŠKŽ do 3. 11. 1944. godine. Grad Šibenik oslobođen je 3.11. 2014. godine. Drniša je oslobođen 4. 11. 1944. godine, a Knin nakon jednomjesečne bitke 4. 12. 1944. godine. Zato podsjećamo, da je R. Hrvatska danas u granicama dobivenim i odlukama ZAVNOH-a još iz ratne 1943. godine, podsjećamo vodičkim povijesnim crticama, kako bi se bolje shvatila zbilja Domovinskog rata, u kojem smo obranili, piše u Izvorišnim osnovama našeg današnjeg Ustava, R. Hrvatsku u granicama tada zacrtanim i nakon WWII inauguriranim. **Nakon tri godine i tri dana od prvog strijeljanja 29.10. 1941. godine, područje današnjega Grada Vodica i Općine Tribunj bili su oslobođeni, točno na 01. 11. 1944. godine.**

VODIČKE POVIJESNE CRTICE DRUGOG SVJETSKOG RATA-WWII

U najvećoj klaonici u povijesti svijeta, u svjetskoj kataklizmi 1941.-1945. godine Vodičani su listom izabrali ANTIFAŠISTIČKU odrednicu životnih stremljenja.

Treba znati, a to je i vidljivo u svim dokumentima tijekom cijelog perioda rata, kako na njima ne stoji samo KP već KPH. Dakle, u partijskim dokumentima, KPH nije prešućivani naziv već stvarno rabljeni naziv, korišten stalno još od 1937. g.

U proglasu CK KPH od 13. srpnja 1941. proglašavaju se ciljevi NOB-a : „... oslobođenje zemlje od tuđinske vlasti i dominacije, uspostava nove, demokratske Jugoslavije slobodnih i

ravnopravnih naroda, u kojoj će na bazi samoopredjeljenja biti izgrađena i slobodna Hrvatska.....

U Vodicama je odlukom Okružnoga komiteta KPH, zbog toga što su **Vodičani činili dvije trećine komunista šibenskoga kotara**, sredinom 1941. organizirana političko-teritorijalna jedinica, Sektor Vodice..... Vodice postaju jedno od glavnih uporišta komunističke propagande i agitacije u Dalmaciji.....

Tijekom 1942. „vodička trupna“ postaje najveća partizanska baza i sjecište glavnih partizanskih veza i komunikacija te sjedište sektorskog, općinskog i mjesnog komiteta Komunističke partije i ostalih ustaničkih tijela i pozadinskih službi.

Najveći broj Vodičana djelovao je u sastavu 1., 2., 9., 19. i 26. divizije Narodnooslobodilačke vojske te u brojnim drugim partizanskim postrojbama širom Jugoslavije..... Sudjelovali su i u najvećim bitkama narodnooslobodilačkog rata, među kojima i u onima na Neretvi i Sutjesci.

Stoga nas žalosti što ovdje ispisujemo riječi fra Drage Bojić koji navodi : "**Generacija koja je u vrijeme Drugog svjetskog rata bila na strani fašizma i nacizma, uglavnom je pomrla, ali je svojim potomcima namrla fašizam kao kućnu, obiteljsku, nacionalnu i vjerničku baštinu i obavezu. Pomrla je i generacija antifašista, ali njihovo naslijeđe nove generacije nisu ni izbliza usvojile kao svoje vlastito i antifašizam se sve više društveno-politički zabacuje i odbacuje, između ostalog i zbog balasta komunističkih režima koji ga prati u svim postkomunističkim društvima**". Zbog tih riječi moramo generacijama koje dolaze ponavljati našu vodičku istinu kao papagaji, pa to i ovoga puta, povodom ove još jedne svijetle obljetnice našega Grada činimo.

Idemo redom Vodice 1941.-1944. u brojkama

- Godine 1941. Vodice su selo sa oko **3.300** stanovnika. Kroz antifašistička dešavanja prošlo je imenom i prezimenom **1.428 stanovnika Vodica**, a kroz aktivna nepartizanska-kolaboracionistička djelovanja prošlo je oko **69** naših sugrađana, što čini omjer **1 : 21** u korist antifašista Vodica.
- U ratu je 1941.-1945. godine na **nepartizanskoj** strani u Vodicama unutar žicom ograđenog sela, stradalo po sadašnjim saznanjima **29** naših sugrađana (*presudama ratnog partizanskog suda, osuđeno je tijekom rata na smrt*).
- U isto vrijeme u Vodicama je stradalo **37** vodičana-partizana, pristiglih u rodno im selo kao ranjenici iz svojih oslobodilačkih jedinica. Oni su izdani, po nama najvjerojatnije od svoji sumješšana, pa zarobljeni, mučeno do smrti, pa strijeljani.
- Uz njih je u Vodicama tada stradalo još **69** naših sumješšana, koji nisu nosili pušku, i nisu bili u partizanima. Njih je netko prokazao: ili kao partizanske simpatizere, ili kao ljevičare, kao Komuniste, ili naprosto samo kao antifašiste. I oni su isto ubijeni.
- Dakle ukupno je u Vodicama u okupatorskoj žici, stradalo je 106 naših sugrađana s Partizanske strane i 29 s nepartizanske strane ili omjer je 1 : 3,66 opet u korist mrtvih PARTIZANA Vodica. Oni su i razlogom što se prvi puta izgovaraju rečenice, a „Tko je za njih kriv“ i „Tko je njih izdao i prokazao: kad ih talijanski i njemački fašisti nikada nisu poznavali, i u svom ih životu do dolaska u Vodice nikada nisu ni vidjeli nisu, kad oni s fašistima do 1941. godine nisu išli, ni u istu školu, ni u istu crkvu, ni na iste žurnate“. Da, do sada smo u Vodicama bili bez ovih odgovora, a sada pitamo,

možda ih netko u Vodicama zna. Mi kao Udruga odgovore bi voljeli čuti, ne umanjujući ikom dugom da i on postavlja pitanja i traži na njih, za sebe odgovore, iako se u gornjim brojkama nalaze brojni odgovori, koje treba znati čitati i naći. Kao Udruga otvoreni smo za dijalog, i voljni smo glede istine dati sve svoje podatke, da stavimo jednom točku, da krenemo iz 21. ka 22 stoljeću.

- U Partizanskim jedinicama bilo je **642** vodičana, u nepartizanskim otprilike **40** naši vodičana, ovdje je omjer **1 : 16** opet u korist partizana i antifašista.
- U Partizanskim jedinicama poginulo još **196** naših sumješтана, a u nepartizanskim poginulo je **12** naših vodičana, pa je omjer poginulih **opet u korist partizana s omjerom nažalost čak 1 : 16.33.**
- U logore je iz Vodica odvedeno **898** naših stanovnika, neki i višekratno.
- Iz Vodica je u Zbjegove protjerano **320** naših sugrađana.

I što još treba reći na ovo onima koji danas pokušavaju zatomiti ovu istinu.

Idemo dalje redom s NEPARTIZANSKOM STRANOM u Vodicama ! Nastavljamo s prikazom **40** naših vodičana na nepartizanskoj strani od čega je :

- **osam** vodičana nakon 1945. godine pobjeglo je u Argentinu i drugdje,
- **sedam je vodičana** osuđeno zatvorom kao pripadnici postrojbi tzv. NDH,
- **deset** je vodičana pripadnika postrojbi tzv. NDH procesuirano bez osude,
- **jedan** je vodičanin dobrovoljno prešao u partizane, nažalost i poginuo,
- **dvanaest** vodičana stradalo 1941.-45.u postrojbama tzv. NDH,
- **dva** vodičana likvidirana su po sudskim presudama, nakon oslobođenja 1945.g.
- Eto, to je ta naša, nepartizanska strana. Uz njih je s njima tada bilo zasigurno još **5** puta toliko članova obitelji, rođaka, pa dolazimo do broja **330**, što je moguće broj naših Vodičana aktivno vezanih uz gubitničke vojske 1941.- 45. godine, jer, ostali su bili na partizanskoj antifašističkoj strani. Omjer je **1:10** u korist Partizana-Antifašista. **Eto to su Vodice 1941. - 1944. godine.**
- Napomena, sa Blajburga iz Vodica koji su porodično, čak i malodobni pozvani na taj put, svi su se redom koliko nam je poznato, vratili doma u svoje Vodice (*naravno izmučeni, napaćeni, izmrcvareni, ali živi*).

Na kraju, treba ovdje napomenuti, da u Vodicama nikad nije niti stolovala vlast tzv. NDH, jer smo od tzv. NDH, predani talijanskoj fašističkoj vlasti koju su nakon pada Italije kratkotrajno zamijenili Partizani, a potom opet do kraja rata preuzeli njemački fašistički okupator, a unutar sela vladao s našim sugrađanima kolaboracionistima. Ovime se rješava izdaja koja je provedena u Vodicama. Oni, naši vodičani, koji su kolaborirali s Okupatorima i bili kod njih na mjesečnom im platnom spisku, po nama izravno su tada bili na strani zla i tame, a kontra svoje braće i svoga naroda. To je jedina istina i jedina slika stanja u Vodica 1941 - 44.godine. Zato, ako danas itko misli da se odlukama, ove ili one demokratski izabrane vlasti bilo

Republičke, ili Gradske ili Općinske, može pokušati mijenjati povijest, graditi i nove spomenike, odgovaramo "**DA PA MOŽE**" uostalom svjedoci smo i tih i takvih dešavanja. Zato i govorimo. Može, znajte ali samo na kratko, naravno samo papirnato, jer papir nažalost sve trpi. Zato dodajući, kako se pamćenje i povijesna istina ne može mijenjati današnjim odlukama, parafraziramo staru poslovicu u novu istinu: „**Tko se toga laća, laća se maća, a to nije i ne može biti dobro**“. Europa u tome luta u svojem parlamentu pa imamo:

1. Rezoluciju Europskog parlamenta od 25. listopada 2018. o porastu neofašističkog nasilja u Europi gdje između ostalog, “poziva države članice na to da osude i suzbiju sve oblike poricanja holokausta, uključujući trivijalizaciju i minimalizaciju zločina nacista i njihovih suradnika; ističe da se u političkom i medijskom diskursu ne smije trivijalizirati istina o holokaustu”.

2. Rezoluciju od 19. rujna 2019., kada je Europski parlament usvojio rezoluciju o ”važnosti europske memorije za budućnost Europe”. O važnosti sjećanja – memorije vode se brojne rasprave u okviru Vijeća Europe, a sada je ta rasprava ovom rezolucijom poprimila i oficijelne konotacije. Rezolucija 2019/2819, za koju su glasali i hrvatski eurozastupnici, nije međutim na tragu onih rasprava koje su vođene i u okviru Vijeća Europe i na razini bilateralnih komisija povjesničara pa će se oko nje tek voditi rasprave u EU parlamentu.

Poštujući svačiju bol za gubitkom svog najmilijega, poručujemo svima, da se moraju poštovati pozitivni zakonski propisi i demokratska procedura, jer su to temelj demokraciji u svakom trenutku njene provedbe. Za mrtve u WWII pravorijek i spomenička obilježja daje Sabor. Ruka pomirenja ne daju se ideologijama i ideolozima, a naši sugrađani su si sami međusobno dali ruke pomirenja nakon Drugog svjetskog rata, tamo gdje se to moglo, svojim udajama, ženidbama i prijateljstvima.

Zaključujemo, nitko nema pravo provoditi gubitničke vojske iz Drugog svjetskog rata (*World War II - WWII*), danas u pobjedničku vojsku tog istog **WWII** rata. Ako to čine, njihovi sinovi i kćeri, dovodeći tako našoj mladosti ideologije zla i tame, ideologije nacifašizma, za koje smo smatrali da su iza nas, u njima kao prihvatljiv današnji životni stav, poručujemo, to je neprihvatljivo jer pozitivan povijesni sud 76 godina poslije tih zbivanja, za njih nije moguć.

Crvena zvijezda petokraka bila jedini ispravan put te 1941. godine. I kao što je hrvatski narod i 1991. godine znao prepoznati što je moralno ispravno, tako je i te sada daleke 1941. Hrvatski narod crnokošuljašima znao reći nećete proći, odnosno 'no pasaran' .

Umjesto govora mržnje i neofašističkih ispada koji postoje u javnom prostoru, potreban je danas više nego li ikada govor razuma.

I u Hrvatskoj veličanje ustaštva i NDH, makar i u sporadičnim primjerima, mora naići na osudu politike, medija, civilnih udruga i građana. Stoga ponavljamo za kraj: **antifašistički pokret iako vođen od komunista nije bio samo komunistički, on je bio svenarodni, jer je samo takav i mogao mobilizirati ljude da se odupru moćnijoj, organiziranijoj i opremljenijoj vojnoj sili, jer je samo takav mogao pobijediti .**

PREDSJEDNIK UABA GRADA VODICA

mr.sc. Josip Zanze dipl. oec.